Шаламов Владислав Петрович. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.19713942

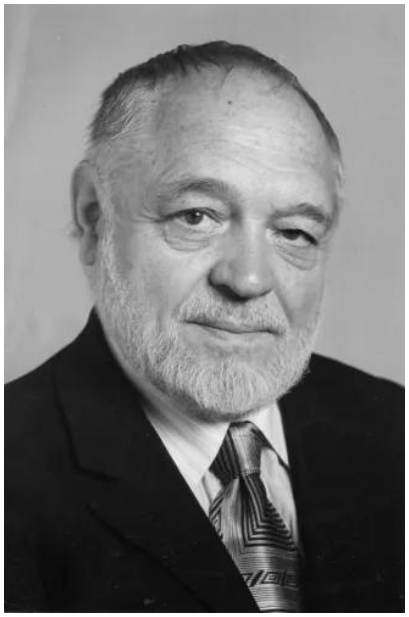

ШАЛА́МОВ Владислав Петрович (23. 06. 1929, с. Васильківка, нині с-ще Синельниківського р-ну Дніпропетровської обл. — 10. 07. 2002, Харків) — живописець, графік. Член НСХУ (1971). Закінчив Сімферопольське художнє училище (1954), Харківський художній інститут (1964; викл. С. Бесєдін, О. В'яткін, О. Любимський), де й працював (нині академія дизайну і мистецтв): від 1966 — викладач, від 1996 — доцент, від 2001 — професор. Основні жанри — тематична картина, портрет, пейзаж, рисунок. Учасник всеукраїнських, всесоюзних, міжнародних мистецьких виставок від 1967. Персональні — в Києві (1960, 1979), Харкові (1972, 1975, 1977, 1984, 1986), Москві (1975), Маріуполі (Донецька обл., 1979), Чугуєві (Харківська обл., 1986). Деякі роботи Ш. зберігають у Харківському художньому музеї та Художньо-меморіальному музеї І. Рєпіна (Чугуїв).

Основні твори

«На Тарасовій горі» (1964), «Портрет дружини» (1966), «Рік 1941. Совінформбюро» (1967), «Весна мого дитинства», «Лелеки та орли. Єдиноборство» (обидва — 1970), «Автопортрет із донькою» (1984), «Україна — любов вічна» (1989), «Дуель. О. Пушкін» (1999).

Рекомендована література

1. Немцова В. Уроки мастерства В. П. Шаламова // Вісн. Харків. академії дизайну і мист-в. 2002. № 8.

В. С. Немцова

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:
Шаламов Владислав Петрович / В. С. Немцова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-892718

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).